

2. Zarzut drugi dotyczący nadużycia władzy

W ocenie strony skarżącej strona pozwana wszczęła postępowanie i wydała decyzję, kierując się względami pozbawionymi znaczenia dla sprawy. Postąpiła tak w celu obejścia przepisów prawa niemieckiego dotyczących wymierania kar za naruszenia art. 101 TFUE i w celu wypełnienia rzekomej luki w prawie niemieckim w tym zakresie.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do dobrej administracji przewidzianego w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

Strona skarżąca utrzymuje, że strona pozwana naruszyła zasadę dobrej administracji, a tym samym prawo podstawowe strony skarżącej ustanowione w art. 41 karty, jako że zaskarżona decyzja jest nieproporcjonalna, stoi w sprzeczności z uzasadnionymi oczekiwaniami strony skarżącej i narusza zasadę samoograniczenia administracji.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2022 r. – Cristescu/Komisja

(Sprawa T-590/22)

(2022/C 424/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Adrian Sorin Cristescu (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: S. Orlandi, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 17 listopada 2021 r., na mocy której na skarżącego nałożono karę zawieszenia przeniesienia na wyższy stopień na okres sześciu miesięcy;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania oraz zapłatę skarżącemu kwoty 1 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący oczywistych błędów w ocenie, powodujących niezgodność z prawem zaskarżonej decyzji. Powołuje się on w tym względzie na okoliczność, że domniemane uchybienia będące podstawą zaskarżonej decyzji nie zostały udowodnione i że wynika to w szczególności z opinii wydanej jednogłośnie przez komisję dyscyplinarną.
 2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa do obrony. Skarżący powołuje się w szczególności na prawo do bycia wysłuchanym w zakresie, w jakim członkowie biura ds. dochodzeń i dyscypliny (IDOC), którym powierzono uprawnienia organu powołującego w trakcie postępowania i którzy sporządzili sprawozdanie z dochodzenia, którego wnioski zostały zakwestionowane przez komisję dyscyplinarną, odegrali następnie decydującą rolę przy wydawaniu decyzji podjętej w sposób nieprzejrzysty przez trójstronny organ powołujący.
 3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
-